

Súd: Krajský súd Nitra  
Spisová značka: 7Co/53/2018  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4116200799  
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2018  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová  
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4116200799.1

## Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a sudkýň JUDr. Sidónie Sládečkovej a JUDr. Lenky Halmešovej, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s. r. o., IČO: 35 831 154, Mýtna 48, Bratislava, zastúpená JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanej: V. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. rad XXX/XX, XXXXX, Q., o zaplatenie sumy 694,73 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 9C/14/2016- 67 zo dňa 4. apríla 2017, takto

### rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o náhrade trov konania **m e n í** tak, že žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 46,92%.  
Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

### odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 510,36 eur spolu s 8,75 % úrokom z omeškania ročne od 9.2.2013 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku súd žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 52 ods. 1, § 53 ods. 9, § 54 odsek 1, 2, 3 a § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ustanoveniami § 9 odsek 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ako aj zisteným skutkovým stavom, ktorým mal za preukázané, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej pôžičku na základe zmluvy zo dňa 4.4.2012 č. 7107223 vo výške 600 eur pri úrokovej sadzbe a RPMN v rovnakej percentuálnej sadzbe 19,91 % , ktorú bola povinná splácať v splátkach po 21,41 eur v počte 36 splátok. Žalovaná uhradila sumu 89,64 eura. Predžalobnou upomienkou zo dňa 19.1.2013 vyzýval žalovanú k úhrade všetkých splátok jednorázovo. Vykonaným dokazovaním mal súd tiež preukázané, že výška spotrebiteľského úveru, ktorým sa spravuje tento zmluvný vzťah nepredstavovala sumu uvedenú žalobcom v žalobe, ale sumu 600 eur. Predmetný úver posúdil ako úver bezúročný a bez poplatkov, nakoľko predmetná zmluva neobsahovala všetky náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 a to splatnosť jednotlivých splátok, istiny. Súd prvej inštancie zároveň poukázal na skutočnosť, že úroková sadzba je v zmluve uvedená v rovnakej výške ako RPMN. Ide o klamlivý údaj, pretože RPMN predstavuje všetky náklady spojené s poskytnutím úveru, preto je to čiastka vyššia a teda aj percentuálne predstavuje vyššiu hodnotu ako samotná úroková sadzba. S poukazom na uvedené, súd priznal žalobcovi iba sumu uvedenú vo výrokovej časti ako rozdiel sumy poskytnutého úveru vo výške 600 eur a splateného úveru vo výške 89,64 eur s úrokom z omeškania, ktorý plynie po uplynutí 15-tich dní od vrátenia oznámenia o zosplatnení úveru s poukazom na ust. § 53 ods. 6 OZ (od 9.2.2013). Výrok o náhrade trov konania súd prvej inštancie odôvodnil ust. § 255 ods. 2 CSP, a to s poukazom na pomer úspechu a neúspechu žalobcu v konaní (úspech v nepatrnej časti 60 % z istiny, neúspech 40%, s tým, že žalobca bol neúspešný aj ohľadne počiatku úroku z omeškania).

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal písomne v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorým napadol výrok o trovách konania. Žiadal rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti zmeniť tak, že prizná žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 46,92% v konaní pred súdom prvej

inštancie a náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. Poukázal na ust. § 255 ods. 1,2 CSP, keď súd prvej inštancie žalobcovi priznal sumu 510,36 eur s príslušenstvom zo žalovaných 694,73 eura s príslušenstvom a žalobca bol oproti žalovanej v spore v prevažnej časti úspešnejší, t.j. v rozsahu 46,92 % čistého úspechu. Uviedol, že z ust. § 255 CSP jednoznačne vyplýva, že zákonodarca uprednostňuje v prípade čiastočného úspechu strany pomerné rozdelenie náhrady trov konania pred úplným nepriznaním náhrady trov konania.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné a uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom výroku o náhrade trov konania podľa § 388 CSP zmeniť.

5. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

6. Podľa § 255 ods. 1 CSP, Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci.

7. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

8. V sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu, t.j. strane, ktorá mala vo veci úspech, súd prizná náhradu trov proti neúspešnej strane. Oslobodenie od povinnosti nahradit' trovy konania úspešnej strane nie je možné. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. U žalobcu ide o plný úspech vo veci vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, t.j. ak sa jeho žalobe vyhovel v plnom rozsahu. Strana, ktorá mala plný úspech vo veci, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. Ak strana nemá plný úspech vo veci, vždy má čiastočný úspech vo veci, t.j. každá strana (žalobca aj žalovaný) je sčasti úspešná a sčasti neúspešná. Vo všeobecnosti platí, že ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí. Čiastočný úspech sa skúma so zreteľom na uplatnený nárok, najmä z aspektu právneho dôvodu žaloby, t.j. skutkového stavu a právnej normy, ktorá sa mala použiť alebo sa použila pri rozhodovaní vo veci samej. Aby čiastočný úspech založil nárok na čiastočnú náhradu trov konania, je potrebné, aby to bol prevažujúci úspech, t.j. aby po porovnaní procesnej úspešnosti oboch sporových strán zostala ešte suma opodstatňujúca záver o prevažnom úspechu jedného z účastníkov sporu. Nárok na náhradu trov konania vzniká v takomto prípade na základe jednoduchého výpočtu. Úspech strany sporu, ktorému vzniká povinnosť na náhradu trov, sa odpočíta od úspechu druhej strany, ktorému vzniká právo na náhradu trov konania, a výsledok zakladá pomerný nárok na náhradu trov účelne vynaložených na uplatňovanie alebo bránenie práva.

9. V prejednávanej veci sa žalobca domáhal žalobou zaplatenia sumy 694,73 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75% ročne od 28.1.2013 do zaplatenia. Súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 9C/14/2017- 67 zo dňa 4. apríla 2017 priznal žalobcovi sumu 510,36 eur spolu s 8,75 % úrokom z omeškania ročne od 9.2.2013 do zaplatenia. Vo zvyšku súd žalobu zamietol. Napadnutým výrokom o trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania. Tento výrok odôvodnil ust. § 255 ods. 2 CSP, a to s poukazom na pomer úspechu a neúspechu žalobcu v konaní, keď žalobca mal úspech v nepatrnej časti 60 % istiny a neúspech 40%.

10. Odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti výroku o trovách konania je vecne nesprávne. V prípade čiastočného úspechu v konaní súd musí vždy aplikovať ust. § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí. Podľa vyššie uvedeného je nepochybné, že žalobca je stranou sporu, ktorý mal vo veci čiastočný úspech, a to v časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 510,36 eura s príslušenstvom a žalovaná je stranou, ktorá mala vo veci úspech a to v časti týkajúcej sa sumy 184,37 eura (694,73 - 510,36). V tomto smere odvolací súd poukazuje na to, že úspech žalobcu predstavuje 73,46 % a úspech žalovanej predstavuje 26,54 %. Následne odpočítaním úspechu žalobcu od jeho neúspechu je zrejmé, že celkový úspech žalobcu v tomto konaní predstavuje 46,92 %, v dôsledku čoho žalobcovi patrí nárok na pomernú časť náhrady trov konania potrebných na účelné uplatnenie svojho práva.

11. S poukazom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné. Preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o náhrade trov konania zmenil podľa § 388 CSP tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 46,92%. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

12. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3:0.

**Poučenie:**

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).